

Gospodarka odpadami niebezpiecznymi w Norwegii.

Odpowiedzialność za deponowanie odpadów niebezpiecznych w Norwegii spoczywa na firmach je wytwarzających. Producenci i importerzy pewnych typów produktów, na przykład samochodów lub sprzętu elektronicznego, ponoszą dodatkowo odpowiedzialność w zakresie zbiórki oraz bezpiecznego gospodarowania danymi produktami w momencie ich wychodzenia z użytku.

Gromadzenie niebezpiecznych odpadów w Norwegii spoczywa na władzach lokalnych, które powinny zapewnić zarówno firmom, jak i osobom prywatnym możliwość pozbycia się odpadów w odpowiedni sposób. Władze norweskie prowadzą kontrolę przestrzegania zarówno zasad składowania, jak i utylizacji odpadów.

Obecnie większość gmin w Norwegii ma rozbudowany system utylizacji niebezpiecznych odpadów. Większość zebranych odpadów niebezpiecznych jest utylizowana lub składowana zgodnie z obowiązującymi normami. Ok. 87% odpadów jest utylizowanych na terenie Norwegii. Pozostała część jest utylizowana za granicą.

Według danych Norweskiego Biura Statystycznego w 2008 roku autoryzowane punkty zagospodarowały około 1 123 000 ton odpadów niebezpiecznych. Jednocześnie, szacuje się, że 65 000 ton odpadów zostało zagospodarowanych w nieznanym sposób. Z tego:

- ok. 30 000 ton stanowiły organiczne odpady niebezpieczne,
- ok. 20 000 ton odpady niebezpieczne zawierające oleje,
- ok. 3 000 ton odpady zawierające metale ciężkie oraz masy zanieczyszczające,
- ok. 1 000 ton odpady zawierające rozpuszczalniki itp.
- ok. 3 000 ton stanowiły inne nieznanne odpady niebezpieczne.

Główną część organicznych odpadów niebezpiecznych stanowiły impregnowane odpady drzewne.

Regulacja prawna

Regulację prawną odnośnie właściwego gospodarowania odpadami niebezpiecznymi porusza rozdział 11 ustawy o odpadach (*Kapittel 11 i avfallsforskriften*)¹. Rozdział 11 ustawy o odpadach nie zawiera szczegółowych zasad regulacji odpadami niebezpiecznymi. Niektóre z przepisów ustawy nie podają w sposób oczywisty praktycznych zasad postępowania z odpadami niebezpiecznymi.

W celu pomocy wszystkim, którzy zajmują się gospodarowaniem odpadami niebezpiecznymi, Dyrektoriat ds. Klimatu i Zanieczyszczeń (KLIF)² i Norsk forening for farlig avfall (NFFA)³, opracowały praktyczny przewodnik na temat gospodarowania odpadami niebezpiecznymi.⁴

¹ Link do ustawy (język norweski): <http://www.lovdato.no/for/sf/md/xd-20040601-0930.html>

² Klima- og forurensningsdirektoratet (KLIF) - Dyrektoriat ds. Klimatu i Zanieczyszczeń – do stycznia 2010 roku nosił nazwę: Statens forurensningstilsyn (SFT). Link do strony: <http://www.klif.no/>

³ Norsk forening for farlig avfall (NFFA) – Norweskie Stowarzyszenie Odpadów Niebezpiecznych. Link do strony: <http://www.nffa.no/>

⁴ Link do przewodnika (język norweski): <http://www.klif.no/publikasjoner/avfall/2023/ta2023.pdf>

Wymogi związane z pozwoleniem na gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi.

Wszyscy, którzy w sposób przemysłowy zajmują się gospodarowaniem (rozumianym jako: zbiórka, odbiór, magazynowanie, czyszczenie zbiorników oraz zarządzanie) odpadami niebezpiecznymi, muszą posiadać zezwolenie wydane przez Dyrektoriat ds. Klimatu i Zanieczyszczeń (KLIF). Podmiot gospodarczy prowadzący działalność w zakresie gospodarowania odpadami niebezpiecznymi musi we własnym zakresie zadbać o posiadanie odpowiednich zezwoleń na prowadzenie takiej działalności. Dyrektoriat ds. Klimatu i Zanieczyszczeń (KLIF) rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na zbiórkę oraz zarządzanie odpadami, podczas gdy Flykesmann (odpowiednik wojewody) rozpatruje wnioski o pozwolenie na odbiór i magazynowanie odpadów oraz na czyszczenie zbiorników.

Odpowiedzialność gmin związana z odbiorem odpadów niebezpiecznych.

Odpowiedzialność gmin za odbiór odpadów niebezpiecznych porusza załącznik II do ustawy o odpadach, którego celem jest zapewnienie funkcjonowania właściwych zasad odbioru odpadów niebezpiecznych. Podmioty gospodarcze muszą dostarczać odpady niebezpieczne wyłącznie do obsługowych punktów odbioru, po uprzednim zadeklarowaniu dostawy na odpowiednim formularzu.

Systemy zwrotu

Wiele z istniejących systemów zwrotu odpadów niebezpiecznych jest finansowana przez producentów produktów, które po zużyciu klasyfikowane są jako odpady niebezpieczne. Tym samym, opłaty związane z dostarczaniem zużytych produktów są znikome, a najczęściej nie występują wcale.

BATERIE. Na podstawie prawa, wszyscy dystrybutorzy baterii mają obowiązek odbioru niebezpiecznych dla środowiska baterii oraz akumulatorów. Dlatego też, zużyte baterie oraz akumulatory można nieodpłatnie dostarczać do dystrybutora danego produktu. Na rynku działają dwie firmy: AS Batteriretur oraz Rebatt AS, zajmujące się zbiórką i zagospodarowaniem zużytych baterii oraz akumulatorów, zapewniając swoim członkom wypełnianie obowiązku odbioru zużytego produktu.

OLEJE ODPADOWE. Zużyte produkty olejowe dostarcz się wyłącznie do podmiotów zarządzających, zatwierdzonym przez organy kontroli zanieczyszczeń, systemem odbioru i zbiórki tego typu odpadów niebezpiecznych. W chwili obecnej funkcjonuje około 70 punktów odbioru i zbiórki olejów odpadowych prowadzonych przed podmioty prywatne. Poza tym, istnieją gminne punkty odbiór odpadów niebezpiecznych.

ODPADY ELEKTRONICZNE I ELEKTRYCZNE. Na rynku funkcjonują trzy podmioty gospodarcze zajmujące się systemowym odbiorem odpadów elektro – elektronicznych, są to:

- Renas AS, odpowiada za odpady przemysłowe (silniki elektryczne, narzędzia elektroniczne, kable i przewody)
- Elektronikkretur AS, odpowiada za odpady elektroniki użytkowej (komputery, aparaty fotograficzne, głośniki itp.)
- Hvitvareretur AS, odpowiada za sprzęt AGD.

OPRACOWAŁ ZESPÓŁ WPHI OSLO

Opracowanie jest własnością Wydziału Promocji Handlu i Inwestycji Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Norwegii.

Dalsza publikacja dozwolona jest wyłącznie po uzyskaniu zgody wydawcy. W niniejszej sprawie prosimy o kontakt z biurem WPHI Oslo:

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji

Ambasady RP w Oslo

Uranienborg terrasse 11

Oslo 0351, Norwegia

tel.: (47)22602448, (48)222197274

fax: (47)22565381

e-mail: oslo@trade.gov.pl